

όσιος

όσιος, -ια, -ιο, επίθ. [<μτγν. ὅσιος], όσιος· που είναι πολύ αδύνατος μετά από περίοδο αρρώστιας, νηστείας ή δίαιτας: «τρόμαξα να τον αναγνωρίσω, μόλις μου μίλησε ο φίλος σου, γιατί ήταν σαν όσιος». Από την εικόνα των οσίων της εκκλησίας, που παρουσιάζονται στην αιοιογραφία λιπόσαρκοι·

- *γίνομαι όσιος (Ονούφριος)*, αδυνατίζω πάρα πολύ μετά από περίοδο αρρώστιας, νηστείας ή δίαιτας: «έμεινε τρεις βδομάδες στην κλινική και στο διάστημα αυτό είχε γίνει σαν όσιος Ονούφριος»·

- *δεν έχει ούτε ιερό ούτε όσιο*, βλ. λ. [ιερός](#)·

- *έγιναν όλα καλά κι όσια*, βλ. συνηθέστ. *έγιναν όλα καλά κι άγια*, λ. άγιος·

- *καλά κι όσια*, βλ. συνηθέστ. *καλά κι άγια* λ. άγιος·

- *καλός κι όσιος*, βλ. συνηθέστ. *καλός κι άγιος*, λ. άγιος·

- *κάνω την οσία (Μαρία)*, **α.** (και για τα δυο φύλα) προσποιούμαι τον καλό, τον τίμιο, τον χρηστό: «μόλις αντιλήφθηκε πως υπήρχε περίπτωση να καταλάβουν τι κουμάσι είναι, άρχισε να κάνει την οσία Μαρία». **β.** προσποιούμαι πως δε γνωρίζω, πως δεν καταλαβαίνω όλα αυτά που κουβεντιάζονται μπροστά μου: «επειδή έχει λερωμένη τη φωλιά του, κάθε φορά που γίνεται κουβέντα γι' αυτή την υπόθεση, κάνει την οσία». (Λαϊκό τραγούδι: *ψέματα λες, βρε ακαμάτη, και μη μου **κάνεις την οσία**, ποτέ δεν έφερες μια κότα, να φάει και η εξουσία*)·

- *κάνω τον όσιο (Δαβίδ)*, **α.** προσποιούμαι τον καλό, τον τίμιο, τον χρηστό: «μην ξεγελιέσαι που κάνει τον όσιο Δαβίδ, γιατί είναι μεγάλο κωλόπαιδο». **β.** προσποιούμαι πως δε γνωρίζω, πως δεν καταλαβαίνω όλα αυτά που κουβεντιάζονται μπροστά μου: «μην τον βλέπεις που κάνει τον όσιο Δαβίδ, καταλαβαίνει πάρα πολύ καλά για ποιο πράγμα κουβεντιάζουμε»·

- *τα ιερά και τα όσια*, βλ. λ. [ιερός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας